

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 263

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διευθύνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴκου Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 26 Φεβρουαρίου 1884.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

(Εἰκόνες τῆς Ἀπόκρηω ἐν τῷ μέσῳ τῆς Τεσσαρακοστῆς).

ΕΙΚΩΝ Α΄.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας. Εἶνε ὀγδόη ὥρα καὶ ἡμίσεια τῆς ἐσπέρας, ἀλλ' οἱ φανοὶ δὲν εἶνε ἀνημμένοι. Εἰς τὸ δημαρχιακὸν ἡμερολόγιον εἶνε ἀναγεγραμμένον τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς Σελήνης διὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην καὶ ἐπομένως ἀφέθη εἰς αὐτὴν ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως. Ἀλλ' ἡ σελήνη ἀκούουσα ἀδιακόπως κατ' αὐτὰς ἀντηχοῦσαν τὴν ἀναφώνησιν ἢ λλοο, ἢ λλοο καὶ ἐκλαμβάνουσα αὐτὴν ὡς διαδήλωσιν ἐχθρικήν κατ' αὐτῆς δὲν ἐμφανίζεται. Τὸ σκότος εἶνε τόσο βαθύ ὥστε διαβάτης τις ἐκλαμβάνει τὸν κ. Καζάζην ἀντὶ τοῦ κ. Καλλιγᾶ.

Περιπολῖαι ἱππικοῦ, πυροβολικοῦ, χωροφυλάκων, κλητῆρων διέρχονται διὰ τῆς οἴκου φρουροῦσαι τὴν εὐδαίμονα συνοικίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ ὁ δικτάτωρ. Ὁ κ. διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐκλαμβάνων τὴν συστάδα τῶν κυπαρίσσω ἐν τῷ παρακειμένῳ τοῦ Πανεπιστημίου κήπῳ ὡς συνάθροισιν συνωμοστῶν, σπεύδει νὰ τὴν διαλύσῃ, ἀνασηκόνων τὰς χειρῖδας καὶ ἤδη καταφέρει ἕνα γρόνθον κατὰ τῆς πρώτης κυπαρίσσου ὅτε διακρίνει σκιάν διολισθαίνουσαν εἰς τὴν γωνίαν τῆς οἴκου. Πλησιάζει καὶ βλέπει ὅτι εἶνε μετμημφισμένοσ φέρων δαιμόνον.

— Βρὲ τὸν μαγκούφ! ἀνακράζει ὁ διευθυντῆς· θὰ τὸ ἐξέχασεν ὅτι ἀπέρασάν ἢ ἀποκρηαῖς! Κατεπάνω του!

Οἱ κλητῆρες ὀρμοῦν καὶ κόπτουν τὸν δρόμον πρὸς τὸν προσωποδόφρον, ὅστις ὅμως δὲν πτοεῖται, ἀλλὰ προχωρεῖ ἀξιοπρεπῶς πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως.

— Ὁ Μυλωνᾶς θὰ εἶνε! λέγει ὁ διευθυντῆς, καὶ θὰ σκοπεύῃ νὰ δολοφονήσῃ τὸν Πρόεδρον.

Οἱ κλητῆρες ξιφουλκοῦσιν ἀμέσως καὶ περιστοιχίζουσι τὸν μετμημφισμένον, ὅστις λαμβάνει τὴν χεῖρα τοῦ κ. διευθυντοῦ καὶ σῦρει αὐτὸν παράμερα, ἐξάγει ἐν φῶσφορον, τὸ ἀνάπτει καὶ τῷ ἀποκαλύπτει τὴν μορφήν του. Ὁ διευθυντῆς ἀφίνει κραυγὴν ἐκπλήξεως

καὶ ἀποσύρεται εὐσεβάτως, ἐνῶ ὁ προσωποδόφρος προχωρεῖ βραδέως καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Εἰς ὑπαστυμόμος πρὸς τὸν διευθυντῆν:
— Μά, κύριε διευθυντά!.. Εἶν' ἀκόμη Ἀποκρηά;
Ὁ Διευθυντῆς ἀποφθεγματικῶς:
— Σκασμός! Πρέπει νὰ μάθῃς διὰ τὸν κύριον Πρόεδρον ἢ Ἀποκρηά δὲν παύει ποτέ.

ΕΙΚΩΝ Β΄.

Τὸ σαλόνιον τοῦ πρωθυπουργοῦ· οἱ φίλοι καὶ οἱ ἐπιστήθιοι κάθονται κύκλω, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς ὁμιλεῖ ἐξηγῶν τὴν πολιτικὴν πορείαν του εἰς τοὺς μαθητάς.

— Σὰς ἔλεγα λοιπὸν, κυριοὶ, ὅτι τὸ σκάφος τῆς πολιτείας ἔχει ἀνάγκην ἐνὸς ἐμπείρου κυβερνήτου. Ὁ καπετάνος εἰμ' ἐγώ...

Μία φωνή:
— Καὶ αὐτὸς ποῦ εἶνε ὁ σκάφος Πάτρας;

— Αὐτὸς εἶνε ὑποκαπετάνος... Ἐγὼ προλέγω τὰ μέλλοντα καλλίτερα ἀπὸ αὐτὸν, què οὐκί μόνον τὰ μέλλοντα, ἀλλὰ què τὰ παρόντα. Què σὰς λέγω ὅτι ἀπόψε θὰ ἴδῃτε ἕνα ἐπίσημον ὑποκείμενον νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, τοῦ ὁποίου ἢ προσχώρησις θὰ προξενήσῃ μεγάλην ἐντύπωσιν.

Εἰς βουλευτῆς:
— Αὐτὸ τὸ εἶπε καὶ ὁ Αἰῶν.

— Τὸ εἶπε διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ρηθὲν· «Què ἕως τοῦ Αἰῶνος τὸ θέλημα αὐτοῦ.» Θὰ ἐκπλαγῆτε δταν μάθετε ποῖον εἶνε τὸ ἐπίσημον ὑποκείμενον τὸ ὁποῖον θὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ κόμμα...

Εἰσέρχεται εἰς ὑπηρετῆς λέγων πρὸς τὸν πρωθυπουργόν·
— Κύριε, εἶνε ἕνας Μακεδὼνας ποῦ θέλει νὰ ἔλθῃ μέσα!...

Ὁ πρωθυπουργός:
— Μακεδωνᾶν;... νὰ τοῦ εἰπῆς ὅτι: δὲν ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν Μακεδονίαν!

Ὁ ὑπηρετῆς:
— Ὁχι κύριε!... εἶνε ἕνας μασκαρᾶς.

Ὁ πρωθυπουργός:
— Μασκαρᾶς;... τότε ἄς ἔλθῃ εὐχαρίστως.

ΕΙΚΩΝ Γ΄.

Εἰσέρχεται ὁ μετμημφισμένοσ καὶ διασχίζων τὴν αἴθουσαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινῆς ἐκπλήξεως ἐμβαίνει εἰς τὸ ἰδιαιτερον γραφεῖον τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ζωηραὶ συνομιλῖαι συνάπτονται περὶ τοῦ μυστηριώδους προσωποδόφρου καὶ ἐκφέρονται διάφοροι εἰκασταί.